

THE UNCOMMON WALK

AA VISITING SCHOOL
BUDAPEST,
08. 31. – 09. 09.

SZÖVEG TEXT: ZSOLDOS ANNA

FOTÓK PHOTOS: KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT

A londoni AA School of Architecture augusztus végén, szeptember elején Budapesten tartotta nyári egyetemét, amely *The Uncommon Walk* vagyis „A szokatlan séta” nevet viselte.

ÉPÍTÉSI TERÜLET ARCHITECTURE UNCOMFORTABLE WORKSHOP, SZEDER- KÉNYI LUKÁCS

SZÖVEG TEXT: ZSOLDOS ANNA

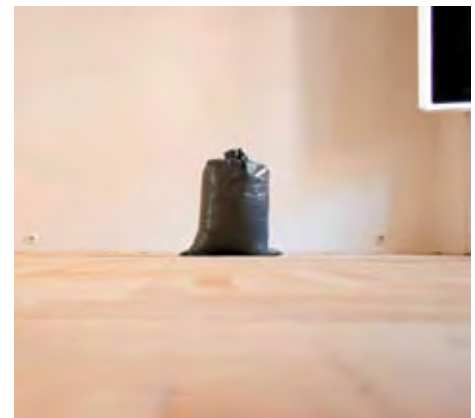
FOTÓK PHOTOS: HIDEGSZOBA STÚDIÓ

A Hidegszoba Stúdió a Dob utca egyik 19. századi bérházának legfelső emeletén működő lakásgaléria. Olyan hely, ahol a magántér és a közös tér összeér: a művészet tere és az élet tere is egyben.

A 10 nap során a diákok számtalan workshopon, előadáson vettek részt, külföldi és itthoni szakmabeliek vezetésével, hazai intézményekben. A FUGA és Budapest Projekt Galéria adott helyszínt az előadásoknak, a KÉK városi sétát tartott a diákoknak, a Hello Wood és az IVANKA szintén workshopokkal és előadásokkal járult hozzá a nyári egyetem programjához. Az AA Visiting School buda-

pesti programja a séta témája köré épült. A sétálást, mint a város megfigyelésének, megismerésének urbanisztikai, esztétikai vagy pszichológiai módszerét vizsgálták számtalan nézőpontból. A program végén a résztvevők építészeti, képzőművészeti alkotásokkal vagy írással reflektáltak az itt szerzett tapasztalatokra. Alkotásaikat tanáraik, vendégprofesszorok és hazai szakmabeliek zsűrizték és értékelték, majd a Budapest Projekt Galériában állították ki szeptember 9-én, a nyári egyetem záróakkordjaként. A kiállítás sokszínű tárgyai között kitűnik egy „Walker” névre keresztelt sétáló gép, egy fából készült gurítható építmény, amire felmászva a magasból szemlélhetjük az utcákat, kerekei között pedig magokat hullajt el, ezek megjelölik a séta útvonalát, akár gyerekkorunk Grimm-meséjében. Mint egy gondolati térkép, vagy napló, jelzi az ember útját a városban. Az elhullatott magok akár ki is hajthatnak. Egy másik, ugyancsak szokatlan tárgy egy betonból készült kilátókő, amely alig emelkedik ki a talajszintből: olyan nézőpontot biztosít, mintha lábujjhegyre állnánk. Séta közben megbotlaszt, nézőpontváltásra kényszerít. A többi alkotással október 10-19. között a Kortárs Építészeti Központban a Design Hét keretein belül lehetett találkozni.

Egyik átjárható a másiktól, a határok elmosódnak, mivel a galéria tulajdonosai egy lakásban laknak a kiállítótérrel. A látogatók e kettősségbe érkeznek.

Az Architecture Uncomfortable Workshop építésziroda egyik alapítója, Szederkényi Lukács építész a galéria falai között szeptemberben átmeneti teret hozott létre. A kiállítás egy készülő szoba illúziója volt, egy performansz, amelynek főszereplője a tér. A projekt a kiállítótér padlójának felcsiszolásának apropóján jött létre, amit Szederkényi maga végzett el. A fizikai munka tere lett a kiállítás és annak témája. A térbe való be-

MARIO MERZ: IGLOOS

PIRELLI HANGAR-
BICOCCA, MILÁNÓ,
2018. 10. 25. –
2019. 02. 24.

SZÖVEG TEXT: BOTZHEIM BÁLINT

Milánóban, Mario Merz (1925–2003) szülővárosában nyílik a művész emlékkiállítása, amely az életmű legmeghatározóbb objektjére, az iglura fókuszál.

lépés előtt, egy kartonnal letakart előtérben a látogatónak le kellett venni a cipőjüket. Akár egy mecsetben, de míg ott ez vallási, megtisztulási gesztusként értelmezhető, itt a galéria frissen csiszolt padlójának természetes felületével való érintkezést tette intenzívebbé, anyagszerűbbé. A tér többi része üresen állt, kiállítási tárgyak nélkül. A szoba közepén csupán egy fekete zsák volt látható, amiben a felcsiszolt padló törmelékét gyűjtötték össze. A terem egyik szögletében a kiállító analóg kamerával készült képei voltak kivetítve. A fotók építkezések közben készültek, építési anyagok, téglák, szerszámok, eszközök részleteit ábrázolták. A letakart padlójú előtér, a törmelékkel teli zsák mind egy épülő tér kellékei voltak. A kiállítás önmagában a fizikai munka terét mutatta be, ennek a folyamatnak egy lezárult és egy jelenlegi fázisát. Mikor lesz kész, befejezett egy alkotás egy épület vagy egy belső tér? Az építési területek időleges, átmeneti, változó terek. A munka helyszínei, s nem az életé; nem lakhatók, még nem használhatók. Foucault-i értelemben vett heterotóp terek. A Hidegszoba Stúdió performanszának lényege a térmódosítás volt, egy megkomponált, épülő terület köztes állapotainak megjelenítése.

Több mint 30 darabot állítanak ki a Pirelli hangár hatalmas tereiben. Merz 1968-tól kezdve készített iglukat, számára ez világ-szimbólum volt, s egyben a gyógyító mágia eszköze, mellyel a természet és az ember alkotta világ harmóniáját kívánta újratereíteni – már akkor. A művész mint nomád – írta róla Germano Celant művészettörténész, aki a Mario Merzhez hasonlóan alkotó, a nomád művészettől inspirált művészeket az általa javasolt (és később elterjedt) arte povera irányzatba sorolta. Az iglu mint hajlék archetípus az ember által épített környezet metaforája, Merz szándékosan ütközteti természetből vett elemekkel,

MARIO MERZ SVÁJCBAN, A SCHAFFHAUSENI GYŰJTEMÉNYÉBEN

sárral, ágakkal, szőrrel – összegyógyítja, ami szétszakadt. Ugyanakkor a tartóvázig lecsupaszított iglu a kint és a bent fogalmát is egyesíti, konceptuális objekt, de már a megvalósítást is magában hordozza. Az iglukat sokszor performansz keretében építette. Merz 1970-től kezdve a természet alakító erőinek matematikai összefüggéseit kutatta, s jelenítette meg az iglukon a Fibonacci-számsor elemeivel. A kiállítás áttekintést nyújt Mario Merz munkásságáról, múzeumokból és magángyűjteményekből kölcsönöztek az iglukat, melyek most először láthatók egy helyen ilyen nagy számban.

